

Nr 699

Av herr Pettersson, Karl, m. fl., om rätt till avsättning till skogskonto vid nedläggning av flottled.

(Lika lydande med motion nr 816 i Andra kammaren)

Under senaste tiden har frågan om nedläggelse av flottlederna aktualiserats. Tidigare har det gällt biflottlederna, men beslut har även fattats av intressenterna i huvudflottlederna att vissa av dessa skall läggas ned. Transporterna av virket skall därefter ske med bil till industrierna eller med bil till järnvägsterminaler och vidare med järnväg till industrierna. Det utslagsgivande i beslutet om nedläggelsen av huvudflottlederna i Ljungan och Indalsälven har i första hand varit vattenkraftsintressena samt förlusten av råvaran på grund av den höga sjunkvirkesprocenten, som blivit följd av den moderna avverkningen av alltmera frodvuxen skog. Lagerhållningsfrågorna vid industrierna har också kommit in i bilden. I frågan om nedläggelsen av huvudflottlederna i Ljungan och Indalsälven har den enskilde skogsägaren icke kunnat göra sin röst hörd emot denna förändring innan beslut fattats av de intressenter som till stor del sammanfaller i ägandet av storskogsbruket och vattenkraften. Nedläggningen av huvudflottlederna i Ljungan och Indalsälven har till resultat att det så kallade nollområdet starkt ökar och bidrar till att göra avverkningar inom detta område ekonomiskt omöjligt i många avverkningslägen. För skogsägare, vilka har sin skog så belägen att det avverkade virket flottats på huvudflottleden, blir kostnaderna för transport av virket sedan flottningen upphört i många fall tre gånger så höga. Exempelvis kan nämnas att för ett huvudflottningsdistrikt i Indalsälven har flottningskostnaden varit ca 15 öre per kubikfot. Efter det flottningen upphör kommer transportkostnaden att vara ca 45—50 öre per kubikfot för landsvägs- och järnvägstransport från samma område.

Beslutet om nedläggningen av flottningen i huvudflottlederna har kommit — som ovan sagts — utan möjlighet för den enskilde skogsägaren att kunna påverka detsamma, och verkställandet sker också snabbt. På grund härav blir skogsägaren tvungen att i vissa avverkningsområden företa större avverkningar än vad som tidigare planerats med hänsyn till att i en hel del fall dessa områden efter flottledsnedläggelsen icke kan komma att avverkas genom att de ekonomiska förutsättningarna därför inte finns. Detta för den

enskilde skogsägaren svåra förhållande bevisas också genom att storskogsbruket i dessa områden koncentrerar sina avverkningar till just de områden som kommer att beröras av nedläggningen av huvudflottlederna. Motivet är för storskogsbruket detsamma som för den enskilde skogsägaren. Kostnadsläget blir för högt för att avverkning efter flottledsnedläggningen skall kunna ske.

Genom dessa förhållanden har den enskilde skogsägaren på grund av dessa tvångsavverkningar kommit i en besvärlig inkomstsituation. Uttaget ur skogen har måst koncentreras till något år i stället för att kunna slås ut över en längre tidsperiod.

Enligt gällande regler kan den skattskyldige som haft intäkter av skogsbruk få uppskov med taxeringen för den del av intäkten som sätts in på särskilt skogskonto i bank. Insättning får för ett och samma beskattningsår avse högst 60 procent av köpeskillingen för rotsåld skog, 40 procent av köpeskillingen för leveransvirke och 40 procent av saluvärdet av skogsprodukter som tagits ut för förädling i egen rörelse.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 5 år 1968 föreslogs och förordade departementschefen att skogsägare, som i betydande grad drabbats av 1966 och 1967 års stormfällningar, tillfälligt skulle få vidgad rätt att göra insättningar på skogskonto. Departementschefen föreslog att övre gränsen för insättning på skogskonto skulle höjas till 80 procent av intäkten för rotsåld skog och 50 procent av intäkten för avyttrande eller till egen rörelse uttagna skogsprodukter. Departementschefen anförde vidare att likvider för stormfällt virke kunde antas i allmänhet bli hänförliga till något av beskattningsåren 1967—1969, varför bestämmelserna skulle avse dessa tre beskattningsår. Med bifall till förslaget och med instämmande av vad statsrådets övriga ledamöter hemställt beslöt Kungl. Maj:t att proposition skulle avlätas i enlighet med vad ovan redovisats.

I bevillningsutskottets betänkande nr 3 år 1968 beslöt utskottet enhälligt att antaga förslag till förordning med särskilda bestämmelser om insättning på skogskonto, vilket gick ut på att vid taxering av inkomst av medel som insatts å skogskonto får skattskyldig, som med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet visar att skog stormfällts i avsevärd omfattning under år 1966 eller 1967 på viss fastighet, beträffande den förvärvskälla vari fastigheten ingår för beskattningsåren 1967, 1968 och 1969 åtnjuta uppskov med högst ett belopp, motsvarande summan av

a) åttio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) femtio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter,

c) femtio procent av saluvärdet av skogsprodukter som under beskattningsåret uttagits för förädling i egen rörelse.

Utskottet hemställde, att proposition nr 5 skulle antagas med tillägg att förordningen skulle träda i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Skattskyldig, som avsågs i denna förordning, må, utan hinder av bestämmelsen i 5 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel som insatts på skogskonto, åtnjuta uppskov med taxering år 1968 för belopp som inbetalts till banken senast den 30 april 1968. Det ålåg den skattskyldige att senast samma dag till länsstyrelsen i länet eller vederbörande taxeringsnämndsordförande inkomma med sådan utredning som avses i 4 § första och andra styckena sistnämnda förordning jämte besked från banken rörande verkställd insättning.

Det är inte enbart de nämnda huvudflottlederna, Ljungan och Indalsälven, som är aktuella, utan även för andra huvudflottleder i Norrland har dessa frågor aktualiserat huruvida även andra huvudflottleder skall nedläggas.

På grund av att skogsägarna inom områden som berörs av flottledsnedläggningen i huvudflottlederna icke kunnat påverka utvecklingen för ett bibehållande av huvudflottlederna, att avverkningarna måste drivas i en mycket snabbare takt och i större omfattning bli slutavverkningar än enligt ursprungliga planer, bör dessa skogsägare kunna få utnyttja samma villkor för avsättning till skogskonto, som riksdagen antagit enligt departementschefens och bevillningsutskottets förslag till »Förordning med särskilda bestämmelser om insättning på skogskonto».

Med stöd av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att »Förordning med särskilda bestämmelser om insättning på skogskonto» enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 5 år 1968 och bevillningsutskottets betänkande nr 3 år 1968 skall tillämpas så att skattskyldig inom de av huvudflottledsnedläggelse drabbade områdena, som haft intäkter av skogsbruk, beviljas uppskov med taxeringen för den del av intäkten som sätts in på särskilt skogskonto i bank beträffande den förvärvskälla vari fastigheten ingår för beskattningsåren 1968, 1969 och 1970 med högst ett belopp motsvarande summan av

a) åttio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) femtio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter,

c) femtio procent av saluvärdet av skogsprodukter som under beskattningsåret uttagits för förädling i egen rörelse samt

att skattskyldig måtte åtnjuta uppskov med taxering år 1969 för belopp, som inbetalts till banken senast den 30 april 1969 med skyldighet för den skattskyldige att senast samma dag till länsstyrelsen i länet eller vederbörande taxeringsnämndsordförande inkomma med utredning och ansökan om sådant uppskov jämte besked från banken rörande verkställd insättning.

Stockholm den 28 januari 1969

Karl Pettersson (m)

Bertil Strandberg (m)

Gunvor Stenberg (m)

Nr 700

Av herr *Stefanson m. fl.*, om *skyldighet för statliga och kommunala företag att erlægga mervärdeskatt i vissa fall.*

(Lika lydande med motion nr 807 i Andra kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Stig Stefanson (fp)

T. V. Mattsson (cp)

Rolf Kaijser (m)